

— Три-ли-ли, три-ли-ли, утре времето ще бѣше прекрасно! . . . Но попитай и зелената жаба.

Жабата седѣше на едно клонче и крѣкаше изъ щѣлото си гърло. Таня се затича при нея и я попита за времето. Отначало жабата не искаше и да разговаря дори съ момичето. Но Таня не я оставяше на мира и жабата заговори:

— Ква, ква, ква! . . . Утре времето ще бѣде чудесно! Не ще има ни вѣгъръ ни дѣждъ. Но попитай все пакъ и свѣтулката.

IV.

Таня търси дълго време свѣтулката по клончетата на дърветата и по тревата, но нийде не можа да я намери. Почна да се стъмва. Тогава чакъ Таня забеляза свѣтулката де свѣти, поз-

драви я и я попита за времето.

— Утре ще имаме чудесенъ слънчевъ день!

— Благодаря, — извика Таня и се спусна къмъ кжши, но свѣтулката ѝ извика:

— Почакай, почакай, момиченце! . . . Стъмни се вече, ти може да се препънешъ отъ нѣкое камъче. Чакай да ти посвѣтя. И свѣтулката запали фенерчето си и поведе Таня, като ѝ свѣтѣше изъ пжтя.

Таня пристигна въ кжши весела и всичко разправи на майка си. Майка ѝ се зарадва много, че ще бѣде хубаво времето.

И, наистина, на другия день времето бѣше прекрасно.

Превела: П. А. Христова.

